

Financováno
Evropskou unií
NextGenerationEU

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

NÁRODNÍ
PLÁN OBNOVY

Sylabus kurzu klinického vzdělávání II. stupně v oboru Choroby zvířete

Veterinární univerzita Brno

VETUNI pro 21. století: Rozvoj VETUNI v oblasti digitalizace činností, profesionálního vzdělávání a flexibilních forem vzdělávání

Specifický cíl A4: Kurzy zaměřené na rozšiřování dovedností (upskilling) nebo rekvalifikace (reskilling)

Projekt NPO registrační číslo NPO_VETUNI_MSMT-16594/2022

Výstup č. 23, vazba na cíl projektu č. 23

Klinické vzdělávání II. stupně

Obor: Choroby zvířete – II. stupeň

Garant klinického vzdělávání: doc. MVDr. Michal Crha, Ph.D.

Odborný garant: prof. MVDr. Jiří Pikula, Ph.D., dipl. ECZM

Rozsah: týden blokové výuky (35 h.) + příprava, samostudium a praxe (1920 h.)

Zakončení: zkouška + obhajoba odborné práce

Předpoklady pro podání žádosti: Klinické vzdělávání II. stupně je určeno veterinárním lékařům, kteří mají nejméně 5 let praxe v oboru veterinárního lékařství zaměřené na klinické rozpoznávání, léčení a předcházení nemocem zvířat, přičemž nejméně 2 roky této praxe vykonávají souvisle v období bezprostředně předcházejícím podání žádosti o zařazení do tohoto vzdělávání.

Program celoživotního vzdělávání – Klinické vzdělávání II. stupně pro obor Choroby zvířete se řídí zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), vyhláškou č. 331/2021 Sb., o organizaci vzdělávání pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství, zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, Statutem Veterinární univerzity Brno, Řádem celoživotního vzdělávání Veterinární univerzity Brno a Pravidly zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Veterinární univerzity Brno.

Program celoživotního vzdělávání – Klinické vzdělávání II. stupně pro obor Choroby zvířete je organizován jako nepovinné vzdělávání pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství, které je určeno k prohloubení úrovně znalostí veterinárních lékařů v klinickém veterinárním lékařství. Výuku zajišťují odborníci vysoké školy uskutečňující akreditovaný magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny, Státní veterinární správy, soukromí veterinární lékaři a případně další odborníci pro příslušnou problematiku. Ze strany Veterinární univerzity Brno je program celoživotního vzdělávání pod kontrolou Rady pro vnitřní hodnocení, na úrovni programů celoživotního vzdělávání pod kontrolou Rady pro celoživotního vzdělávání a na úrovni programu je pod kontrolou garanta programu celoživotního vzdělávání – Klinického vzdělávání.

Program celoživotního vzdělávání – Klinické vzdělávání II. stupně pro obor Choroby zvířete navazuje na program Klinického vzdělávání I. stupně pro obor Choroby zvířete. Program celoživotního vzdělávání II. stupně představuje vyšší stupeň obtížnosti na úrovni specializovaných znalostí, zkušeností a dovedností.

Klinické vzdělávání II. stupně je určeno veterinárním lékařům, kteří mají nejméně 5 let praxe v oboru veterinárního lékařství zaměřené na klinické rozpoznávání, léčení a předcházení nemocem zvířat, přičemž nejméně 2 roky této praxe vykonávají souvisle v období bezprostředně předcházejícím

podání žádosti o zařazení do tohoto vzdělávání, a dále kteří úspěšně absolvovali klinické vzdělávání I. stupně v oboru Choroby zvěře. Klinické vzdělávání II. stupně je organizováno formou týdenního soustředění o celkovém rozsahu 35 hodin. Výuka se zaměřuje na specializovanou problematiku vybraných chorob zvěře a dále na řešení komplikovaných skutečných i modelových případů z praxe. Součástí klinického vzdělávání II. stupně je vypracování odborné práce. Odborná práce má charakter odborné kvalifikační práce, kterou účastník klinického vzdělávání II. stupně prokazuje svou odbornou úroveň znalostí a zkušeností v oboru Choroby zvěře a schopnost zpracovávat poznatky vysoké odborné úrovně a využívat je k tvůrčí interpretaci při řešení specializované problematiky zaměřené na klinickou veterinární medicínu, případně tvůrčím způsobem nacházet nové postupy diagnostiky, léčení, prevence a profylaxe nemocí zvěře. Na závěr klinického vzdělávání II. stupně se jeho účastníci podrobí závěrečné zkoušce před zkušební komisí, výsledek zkoušky se hodnotí stupněm „prospěl“ nebo „neprospěl“. Součástí závěrečné zkoušky k získání klinického vzdělání II. stupně je obhajoba odborné práce. Na základě úspěšného složení závěrečné zkoušky a obhajoby odborné práce obdrží účastníci Osvědčení o získání klinického vzdělání II. stupně pro Choroby zvěře. Toto osvědčení opravňuje veterinárního lékaře používat označení veterinární lékař specialista pro Choroby zvěře.

Počet hodin	Téma přednášky
2	Zvěř a životní prostředí
2	Nejvýznamnější zdravotní problémy v chovu srnce obecného
2	Nejvýznamnější zdravotní problémy v chovu jelena evropského
2	Zdravotní problematika v chovu daňka skvrnitého
2	Příklady využití komplexních diagnostických postupů (využití skutečných i modelových případů z praxe)
1	Diskuze k probírané problematice (vlastní zkušenosti a poznatky frekventantů, diskuze k tematice)
2	Moderní farmové chovy zvěře
2	Nejvýznamnější zdravotní problémy v chovu mufloní zvěře
2	Zdravotní problematika v chovech kamzíka a kozorožce
2	Příklady využití komplexních diagnostických postupů u spárkaté zvěře (využití skutečných i modelových případů z praxe)
1	Diskuze k probírané problematice (vlastní zkušenosti a poznatky frekventantů, diskuze k tematice)
2	Zdravotní problematika v chovu černé zvěře I
2	Zdravotní problematika v chovu zajícovců
2	Zdravotní problematika v chovu pernaté zvěře I
2	Zdravotní problematika v chovu pernaté zvěře II
2	Zdravotní problematika evropských šelem
2	Případy využití komplexních diagnostických postupů I (využití skutečných i modelových případů z praxe)
2	Případy využití komplexních diagnostických postupů II (využití skutečných i modelových případů z praxe)
1	Závěrečná diskuze (vlastní zkušenosti a poznatky frekventantů, diskuze k tematice)